

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.489 van 25 maart 2003
in de zaak A. 54.530/XII-1259.**

In zake : 1. de BVBA SUNSET,
 2. de VZW CHERRY MOON CLUB,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten J. Ghysels, P. Flamey en Partners,
 kantoor houdende te Brussel,
 Aarlenstraat 25

tegen :

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD LOKEREN,
2. de STAD LOKEREN.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Sunset en VZW Cherry Moon Club op 14 december 1993 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 oktober 1993 van de burgemeester van de stad Lokeren om de dancing Cherry Moon met ingang van 29 oktober 1993 voor een duur van drie maanden te sluiten;

Gelet op het arrest nr. 45.549 van 30 december 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. De Buel;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. Knaepen, die loco advocaten J. Ghysels en P. Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat F. Kenis, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat eerste verzoekster uitbaatster is van de dancing Cherry Moon te Lokeren; dat zij blijkens een overeenkomst van 26 april 1993 de dancing met ingang van 14 mei 1993 voor onbepaalde duur tijdens de weekends ter beschikking stelt van tweede verzoekster; dat de burgemeester van de stad Lokeren met brief van 12 oktober 1993 eerste verzoekster ervan inlicht dat hij, gelet op de fundamentele en voortdurende verstoring van de openbare rust en orde ten gevolge van de uitbating van de dancing Cherry Moon, overweegt de dancing voor een periode van zes maanden te sluiten, en haar uitnodigt om daarover op 19 oktober 1993 gehoord te worden; dat, na het verhoor, de burgemeester op 21 oktober 1993 besluit de dancing Cherry Moon met ingang van 29 oktober 1993 voor een duur van drie maanden te sluiten;

Overwegende dat ter terechtzitting de raadsman van verwerende partijen meedeelt de exceptie in de memorie van antwoord omtrent “[d]e aanduiding van de verwerende partijen” niet te handhaven; dat over de exceptie dan ook geen uitspraak meer hoeft gedaan;

Overwegende dat een tweede middel luidt : “Gebrek aan genoegzame motieven - géén ten genoee van recht bewezen verstoring van de openbare orde en rust of dreiging daartoe - andere maatregelen dan een beknutting van de grondwettelijke rechten en vrijheid zijn mogelijk”; dat verzoeksters uiteenzetten dat de reglementering van openbare vergaderingen enkel mogelijk is wanneer er verstoring is van de materiële openbare orde en wanneer de verstoring

niet anders kan worden voorkomen dan door een beperking van de rechten en vrijheden gewaarborgd door de Grondwet en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dat de verslagen die moeten doen blijken van “de beweerde feitelijkheden” geschreven zijn “pour les besoins de la cause”, door geen enkel overtuigingsstuk gestaafd worden en slechts een volstrekt subjectieve weergave bevatten, dat hoe dan ook een beweerde verstoring van de materiële openbare orde gemakkelijk voorkomen kan worden “mits genoegzaam politietoezicht zou worden uitgeoefend”, dat de stad haar opdracht om ervoor te zorgen dat zij de verstoring het hoofd kan bieden niet op verzoeksters mag afwentelen en dat zij wel in staat blijkt om de orde en rust te bewaren bij andere massamanifestaties, zoals voetbalwedstrijden en de Lokerse feesten, dat de sluitingsmaatregel in hoofdzaak is ingegeven door de niet-naleving van het politiereglement van 7 september 1992 houdende vaststelling van een sluitingsuur voor dansgelegenheden, dat die niet-naleving van het politiereglement echter niet met goed gevolg kan worden aangevoerd, evenmin als de niet-naleving van de sluitingsuren bepaald in artikel 659, § 5, van Vlarem II, dat het ingeroepen foutief parkeren geen “geweld” op de openbare weg is, dat het door drank en drugs veroorzaakte geweld “niet zo ernstig” is als de bestreden beslissing laat uitschijnen en dat het argument dat er geen andere mogelijkheid meer rest dan de sluiting van de dancing om de ordeverstoring tegen te gaan niet overtuigt;

Overwegende dat in de memorie van antwoord wordt gerepliceerd dat de bestreden beslissing steunt op verslagen die zijn opgesteld op basis van processen-verbaal van politie en rijkswacht, dat er geen enkele reden is de waarheidsgetrouwheid van de verslagen te betwijfelen, dat de burgemeester, om maatregelen te kunnen nemen, niet hoeft te wachten totdat de gerechtelijke onderzoeken zijn afgelopen en hij over de processen-verbaal kan beschikken, dat de burgemeester, geïnformeerd door de politie en gealarmeerd door klachten van de omwonenden, het recht heeft aan de politie te vragen schriftelijke rapporten over de situatie op te stellen, dat de daarin aangevoerde verstoringen ten andere ook in het rijkswachtrapport van 11 oktober 1993 beschreven worden, dat geenszins aannemelijk wordt gemaakt dat de burgemeester de grenzen van de kennelijke redelijkheid te buiten is gegaan, dat de verstoring van de openbare orde reeds een hele tijd bestond en voortdurend verslechterde, dat de verwijzing naar voetbalmatchen niet relevant is, dat het aantal risicowedstrijden en de noodzakelijke interventie ter zake zeer beperkt is, dat voor de Cherry Moon “ieder weekend opnieuw gedurende twee (tot drie) volledige nachten een politiepatrouille van drie personen moet aanwezig zijn”,

dat ook de verwijzing naar de Lokerse feesten niet dienend is aangezien deze feesten nooit aanleiding gaven tot een verstoring van de openbare orde, dat de sluiting niét in hoofdzaak is ingegeven door het niet-naleven van het stedelijk politiereglement van 7 september 1992, dat het reglement niet onwettig is, dat de burgemeester duidelijk gemotiveerd heeft waarom hem geen andere maatregel mogelijk of zinvol leek, dat men hem de discretionaire bevoegdheid ter zake moet laten “en niet post factum allerlei ‘alternatieven’ suggereren die op het terrein niet haalbaar zijn”;

Overwegende dat verzoeksters in de memorie van wederantwoord herhalen dat de bestreden beslissing ten minste in belangrijke mate steunt op het niet-naleven van het stedelijk politiereglement van 7 september 1992, dat dit reglement om diverse redenen onwettig is, dat ook een schending van artikel 659, § 5, van Vlarem II niet de bestreden beslissing kan verantwoorden, dat de beslissing niet gedragen wordt door concrete en feitelijk juiste motieven die de sluiting kunnen rechtvaardigen, dat zeker niet wordt aangetoond dat de sluiting gedurende drie maanden de enig mogelijke maatregel was die de burgemeester kon nemen;

Overwegende dat partijen in de laatste memorie bij hun standpunt blijven;

Overwegende dat de bestreden beslissing er uitdrukkelijk toe strekt de verstoring van de materiële openbare orde en rust tegen te gaan die het gevolg is van de exploitatie van de dancing Cherry Moon en van “de enorme toevloed van dancingbezoekers op het stedelijk grondgebied” die zij veroorzaakt; dat de beslissing toelicht dat die verstoring veel verschillende vormen aanneemt, gaande van hinder van het verkeer over agressief gedrag, diefstal, vandalisme en nachtlawaai, tot het niet-naleven van het sluitingsuur, dat, zo niet elke verstoring even ernstig is, wel “alle overtredingen tegen de openbare rust en orde samen die zich elke week, gedurende 2 avonden en nachten herhalen, een meerlast en hinder veroorzaken die de norm van het redelijk aanvaardbare ver overstijgen”, dat alle maatregelen daartegen niets hebben uitgehaald, zodat “redelijkerwijze mag worden aangenomen dat voor de lokale overheid binnen het bestaande wettelijk instrumentarium de sluiting van de dancing nog als enige mogelijkheid openstaat”;

Overwegende dat verzoeksters in het besproken middel wezenlijk betogen dat de burgemeester niet naar recht vermocht te menen, ten eerste, dat er sprake was van een ernstige verstoring van de materiële openbare orde door de dancing Cherry Moon en, ten tweede, dat hij geen andere maatregel kon nemen dan een sluiting van drie maanden; dat het eerste onderdeel het bestaan van de motieven van de bestreden beslissing in twijfel trekt en het tweede onderdeel de redelijke en evenredige verhouding tussen die motieven en de opgelegde maatregel;

Overwegende, met betrekking tot het eerste onderdeel van het middel, dat de burgemeester ter bewijs van de verstoring van de materiële openbare orde door de meergenoemde dancing wezenlijk steun zoekt in vier rapporten van 11 oktober 1993, drie vanwege politiecommissaris De Leeuw en een van adjudant Collewaert van de Bijzondere Opsporingsbrigade;

Overwegende dat volgens de politiecommissaris de dancing sinds september 1992 een aantrekkingspool is voor bezoekers uit binnen- en buitenland en de moeilijkheden zich sedertdien opstapelen; dat hij onder meer signaleert dat wekelijks tientallen foutparkeerders geverbaliseerd worden, dat er op 10 oktober 1993 een bommelding was in de dancing, dat er op 10 juli 1993 opzettelijk brand werd gesticht, dat er op 1 november 1992 “een hardhandige konfrontatie” plaats had tussen bezoekers van de dancing en een zeventigtal andere personen en daarbij “drie klaargemaakte ‘brandflessen’” werden gevonden, dat op 26 september 1993 een dancingbezoeker bij een vechtpartij een “afschuwelijke snijwonde” opliep en zelfs dreigde te stikken, dat er ook eerder al vechtpartijen waren, dat “het aantal vaststellingen inzake drugs, druggebruik en dealing zeer fors gestegen [is]”, dat “de toediening” van de drugs zich niet alleen in de dancing en de parking voordoet, maar ook op de openbare weg of op privaat domein, dat daarover door meerdere buurtbewoners klachten zijn geuit, dat op 8 mei 1993 drie personen werden betrapt met een gestolen fiets, onderweg van de dancing naar het station, dat op 31 januari 1993, 3 april 1993, 13 april 1993, 4 september 1993, 11 september 1993 en 3 oktober 1993 processen-verbaal zijn opgesteld met betrekking tot voertuigen die elders gestolen zijn en in de buurt van de dancing werden teruggevonden, dat in de onmiddellijke omgeving van de dancing op 18 april 1993, 26 augustus 1993, 28 augustus 1993 en 19 september 1993 inbraken zijn vastgesteld in voertuigen en op 6 juli 1993, 19 juli 1993, 31 juli 1993 en 11 augustus 1993 inbraakpogingen in woningen, dat op 4 april 1993 een vijftal huisgevels in de buurt van de dancing beklad zijn, dat omwonenden, “laatst nog op 26 september 1993”, zich bij herhaling

over lawaaihinder beklagen, dat autoradio's abnormaal luid staan en "meezingers" de nachtrust verstoren, dat het politiereglement op het sluitingsuur "in het geheel" niet wordt nageleefd, dat er van 9 op 10 oktober 1993 24 verkeersovertredingen zijn vastgesteld in de omgeving van de dancing;

Overwegende dat op zijn beurt adjudant Collewaert, in een verslag dat heet "een reëel beeld weer [te geven] van de aktuele toestand", melding maakt van diefstallen in voertuigen, diefstallen van voertuigen, andere diefstallen, het terugvinden van gestolen auto's, inbreuken op de drugwetgeving, inbreuken op de wapenwetgeving; dat het luidens het verslag om feiten gaat die "door de plaats en tijdstip van plegen, oorzakelijk in verband kunnen worden gebracht met het bestaan van megadancing CHERRY MOON, en het tijdstip dat de dancing CHERRY MOON geopend is";

Overwegende dat verzoeksters de verslagen tevergeefs tegenwerpen dat zij geschreven zijn "pour les besoins de la cause", d.w.z. dat ze door betrokkenen werden geschreven om [de burgemeester] toe te laten van politieel op te treden"; dat het de Raad van State volstrekt onduidelijk is waarom politie en rijkswacht geen verslagen zouden mogen schrijven met het oog op het daaraan door de bevoegde overheid voor te behouden gevolg, noch waarom de burgemeester zich niet door hen zou mogen laten voorlichten met het oog op het nemen van de passende maatregelen;

Overwegende dat verzoeksters de verslagen ten onrechte bewijswaarde ontzeggen; dat het essentieel om opsommingen gaat, door een politiecommissaris en een adjudant bij de Bijzondere Opsporingsbrigade in de uitoefening van hun functie, van misdrijven waarvoor door politie en rijkswacht processen-verbaal zijn opgesteld; dat de enkele omstandigheid dat die processen-verbaal niet bij de verslagen zijn gevoegd, geenszins toelaat de opsommingen als "een volstrekt subjectieve weergave" af te doen;

Overwegende dat, gelet op de aard en het aantal van de in de verslagen opgesomde feitelijkheden, de burgemeester op goede grond kon oordelen dat zij, tezamen genomen, op een voortdurend en ernstig gevaar voor de materiële openbare orde wijzen; dat dit niet wezenlijk anders zou zijn indien mocht blijken, zoals verzoeksters beweren, dat de burgemeester niet rechtsgeldig de overtreding van een sluitingsuur in aanmerking heeft genomen; dat immers die overtreding maar één

element is van het conglomeraat van wanordelijkheden waaruit de burgemeester de bedreiging van de openbare rust heeft afgeleid; dat noch uit de bestreden beslissing in haar geheel gelezen, noch uit de onderliggende verslagen wordt opgemaakt dat zonder dat element de conclusie van de burgemeester anders zou zijn geweest;

Overwegende dat, waar de verstoring van de rust zich blijkt voor te doen in de dancing Cherry Moon of in de directe omgeving ervan, en tijdens de openingsuren, het bezwaarlijk foutief vanwege de burgemeester kan worden genoemd die verstoring te hebben toegeschreven aan de dancing en de grote toeloop die haar activiteiten veroorzaken; dat in dit verband overigens niet zonder relevantie is de vaststelling van de verwerende partijen in hun laatste memorie, ter terechtzitting door verzoeksters zonder betwisting gelaten, dat na de bestreden beslissing zich geen ernstige problemen meer hebben voorgedaan;

Overwegende, samenvattend, dat de burgemeester op grond van de beschikbare gegevens met recht kon menen dat er sprake was van een ernstige verstoring van de openbare orde en rust op het grondgebied van de stad, ten gevolge van activiteiten die redelijkerwijze aan de dancing Cherry Moon toegeschreven mochten worden; dat bijgevolg het eerste onderdeel ongegrond is;

Overwegende, met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel, dat eerste verzoekster ook reeds voor de burgemeester deed gelden dat een sluiting te verregaand zou zijn en onnodig de vrijheid van vergadering zou beperken, zonder evenwel te verduidelijken welke andere maatregel dan meer aangewezen zou zijn; dat de bestreden beslissing daar als volgt op heeft geantwoord :

“Overwegende dat de uitoefening van de bevoegdheid van de burgemeester in casu gesteund is op artikel 133 en 135 § 2 van de Nieuwe Gemeentewet; dat conform het wettelijkheidsbeginsel deze bevoegdheidsuitoefening niet in strijd mag zijn met het verdragrecht of de Grondwet; dat de grondrechten erin vastgelegd niet mogen worden geschonden;

Overwegende dat vooreerst dient overwogen dat er van een beperking van de grondrechten in casu geen sprake is; de vrijheid van vergadering wordt als dusdanig niet verhinderd;

Overwegende dat bovendien voor zoverre als nodig dient gewezen op het feit dat uit de bepalingen van het EVRM blijkt dat politionele maatregelen een beperking van de grondrechten kunnen behelzen omwille van de openbare veiligheid en openbare orde, mits dit noodzakelijk is in een democratische samenleving;

Overwegende dat dit in wezen dan de toepassing behelst van het evenredigheidsbeginsel (proportionaliteitsbeginsel), zijnde in het interne recht een beginsel van behoorlijk bestuur;

Overwegende dat dient nagegaan of inderdaad alle redelijkheid de 'sluiting van de dancing de enige mogelijke maatregel is en er geen andere materiële noch bestuurlijke maatregelen kunnen worden getroffen.

Overwegende dat het niet de taak is van een burger over dit aspect te oordelen, ook al omdat hij niet over alle relevante (feitelijke) gegevens beschikt; overwegende dat de overheid hierover oordeelt onder de controle van de rechter en de toezichthoudende overheid.

Overwegende dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een gemeentelijk politiekorps in staat moet zijn om in normale omstandigheden de materiële openbare orde en rust te handhaven;

Overwegende dat de uitbating van een dancing gedurende twee nachten per week normalerwijze een gewone omstandigheid zou moeten zijn;

Overwegende dat de stad Lokeren beschikt over een goedgekeurde personeelsformatie van 47 man politiepersoneel;

Overwegende dat dit toelaat tijdens de week-ends 2 nachtelijke patrouilles te organiseren;

Overwegende dat deze twee mobiele patrouilles tot doel hebben de veiligheid 's nachts op het grondgebied te waarborgen;

Overwegende dat de praktijk heeft aangetoond dat gedurende zekere nachtelijke uren bijna permanent een patrouille van 3 man moet worden in de buurt gehouden van de Cherry Moon; dat dit steeds meer onhoudbaar blijkt; dat hierdoor immers de veiligheid op andere delen van het grondgebied ernstig wordt bedreigd;

Overwegende dat alle mogelijke maatregelen die reeds getroffen werden, zowel preventief (verkeersregeling) als repressief (processen-verbaal), het probleem van de ernstige en voortdurende verstoring van de openbare orde en rust ingevolge de uitbating van de Cherry Moon niet kunnen oplossen;

Overwegende dat er voor de lokale overheid geen enkel andere maatregel meer mogelijk is dan de sluiting;

Overwegende dat de sluiting, gelet op het gestelde doel (handhaving materiële openbare orde en rust en het vermijden van de ernstige en voortdurende verstoring ervan door een steeds groeiende toevloed van bezoekers en de gevolgen daaraan verbonden) voor een bepaalde termijn moet worden opgelegd; dat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat een sluiting voor een termijn van 3 maand het beoogde effect kan bereiken;

Overwegende tenslotte dat de bvba Sunset wijst op de gevolgen van de sluiting van haar bedrijf; overwegende dat begrip kan worden opgebracht voor particuliere bekommernissen; overwegende evenwel dat het de taak is van de overheid in te staan voor het algemeen belang;

Overwegende dat het nog steeds een fundamenteel concept is van het bestuursrecht dat het algemeen belang primeert boven het particulier belang;

Overwegende dat in casu het algemeen belang vereist dat de materiële openbare orde en rust op het stedelijk grondgebied wordt hersteld en verder gehandhaafd;

Overwegende dat na afweging van alle gegevens en gelet op alles wat voorafgaat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat voor de lokale overheid binnen het bestaande wettelijk instrumentarium - de sluiting van de dancing nog als enige mogelijkheid openstaat”;

Overwegende dat waar de burgemeester aanvankelijk het opleggen van een sluiting gedurende zes maanden overwoog, hij uiteindelijk tot een sluiting van drie maanden heeft beslist; dat, blijkens de hierboven weergegeven formele

motivering, aan de maatregel onmiskenbaar een belangenafweging is voorafgegaan; dat verzoeksters de deugdelijkheid van die afweging betwisten;

Overwegende dat verzoeksters in het verzoekschrift ter zake ten eerste tegenwerpen dat de stad haar opdracht om ordeverstoringen tegen te gaan niet op hen mag afwentelen en overigens bij andere massamanifestaties zeer wel in staat is gebleken de orde en rust te handhaven;

Overwegende dat de verwerende partijen daarop antwoorden :

“Men ziet [...] niet in op welk recht verzoekers zouden kunnen steunen om een activiteit te mogen uitoefenen, die gelet op de ermee samengaan misdrijven, een permanent bijzonder en intensief toezicht van de politie vereist. De verwijzing naar andere activiteiten zoals voetbalmatches is niet relevant nu deze geen aanleiding geven tot een verstoring van de openbare rust door allerlei misdrijven (of slechts zeer occasioneel)

Het aantal risico voetbalwedstrijden is ten andere zeer beperkt (vier in het seizoen 1992-1993) en de noodzakelijke interventie is ook beperkt in de tijd. Daartegenover staat dat voor de Cherry Moon ieder weekend opnieuw gedurende twee (tot drie) volledige nachten een politiepatrouille van drie personen moet aanwezig zijn.

Ook de verwijzing naar de Lokerse feesten is niet terzake dienend : deze feesten hebben nooit aanleiding gegeven tot een verstoring van de openbare orde”;

Overwegende dat de Raad van State dit antwoord, waarop verzoeksters niet hebben gereageerd, bijtreedt; dat wanneer een burgemeester op grond van artikel 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet een dancing die aan de basis ligt van een ernstige en voortdurende verstoring van de openbare orde tijdelijk sluit, hij daarmee niet de gemeentelijke opdracht om ten behoeve van de inwoners in een goede politie te voorzien over de openbare veiligheid en rust aan de dancing overdraagt, maar integendeel juist uitvoering aan de opdracht geeft; dat hij bij die uitvoering over een appreciatiemarge beschikt; dat die marge niet ipso facto wordt te buiten gegaan doordat de verstoring van de openbare orde die de dancing teweegbrengt, wordt tegengegaan met een middel dat de dancing niet onverlet laat; dat, voorts, verwerende partijen genoeg aannemelijk maken dat de ordeverstoring ten gevolge van de activiteiten van dancing Cherry Moon zich niet laat vergelijken met die ter gelegenheid van de “andere massa-manifestaties” waarnaar verzoeksters verwijzen;

Overwegende dat volgens verzoeksters bij de belangenafweging ten tweede onvoldoende rekening is gehouden met de mogelijkheid om foutief geplaatste voertuigen weg te slepen, om in geval van nachtgerucht of nachtelijke samenscholingen de dancing onmiddellijk te sluiten en te ontruimen, desnoods systematisch, om “een (bijkomend) sluitingsuur” op te leggen, om een sluiting voor enkele dagen te bevelen;

Overwegende dat de Raad van State ook dit verwijt van verzoeksters niet bijtreedt; dat de sluiting steunt op een heel samenstel van wanordelijkheden, waarvan de hinder door fout geparkeerde voertuigen slechts één onderdeel betreft; dat in dit licht de burgemeester niet kwalijk kan worden genomen in het wegslepen van foutief geparkeerde auto's geen valabel alternatief te hebben gezien voor de opgelegde sluiting;

Overwegende, voorts, dat verwerende partijen in de memorie van antwoord en de laatste memorie opmerken dat “[e]en eenmalige sluiting” “zeker geen voldoende effect” zou sorteren en dat de onmiddellijke sluiting en ontruiming van de Cherry Moon telkens als er zich een verstoring van de openbare orde voordoet “in praktijk geen haalbare mogelijkheid” is; dat zij uiteenzetten dat “voor een ontruiming van een dancing met 1.000 bezoekers, vaak in opgewonden toestand (gebruik van extasy), sommige gewapend, een belangrijke ontplooiing van orde-diensten noodzakelijk is (toch minstens 30 à 40 politieagenten of rijkswachters)”, dat de stad geen dergelijke ordemacht ter beschikking heeft en dus een beroep zou moeten doen op de rijkswacht, en dat het “uitgesloten” is “dat de rijkswacht zou bereid gevonden worden systematisch in de weekend nacht uit te rukken om een dancing te ontruimen wegens lawaaihinder of orde verstoringen”; dat de voorgaande verklaring ongeloofwaardig noch onredelijk voorkomt;

Overwegende dat volgens de verwerende partijen “evenmin heil te verwachten [was]” van een tijdelijk sluitingsuur aangezien de Cherry Moon “systematisch het sluitingsuur opgelegd bij de politieverordening van 7 september 1992 negeerde” en niet in te zien is “waarom de verzoekende partijen een individuele maatregel meer zouden gerespecteerd hebben dan een algemene maatregel”; dat dit in zoverre steek houdt dat inderdaad de gemeenteraad van Lokeren op 7 september 1992 besloot dat alle voor het publiek toegankelijke dansgelegenheden van 5 u tot 14 u gesloten moeten zijn, dat niet blijkt dat dancing Cherry Moon ooit vóór de bestreden beslissing de wettigheid van het reglement heeft betwist, en dat hij zich

niettemin nooit ernaar geschikt heeft: niet nà 14 mei 1993, vanaf welke datum Cherry Moon naar het eigen zeggen van verzoeksters niet langer een voor het publiek toegankelijke dancing was, maar evenmin voordien; dat de burgemeester in de specifieke omstandigheden van de zaak redelijkerwijze de doeltreffendheid van “een (bijkomend) sluitingsuur” kon betwijfelen en rechtmatig aan die mogelijkheid kon voorbijgaan;

Overwegende ten slotte, wat specifiek de duur van de opgelegde maatregel betreft, dat een sluiting van drie maanden niet gering is; dat echter ook de verstoring van de openbare rust die de sluiting moet trachten te voorkomen aanzienlijk is; dat gelet op de concrete en precieze toedracht van de zaak de Raad er niet toe kan komen de duur van de sluiting onredelijk lang te bevinden;

Overwegende dat de conclusie van het voorgaande is dat de opgelegde maatregel niet zonder redelijk verband van evenredigheid is met de hoger bewezen geachte ordeverstoring in en rond dancing Cherry Moon en dat hij geen disproportionele beperking toebrengt aan de door verzoeksters aangevoerde vrijheid van vergadering; dat ook het tweede onderdeel van het besproken middel ongegrond is;

Overwegende dat het tweede middel niet de oplossing van het geschil mogelijk maakt; dat er grond is tot het opstellen van een aanvullend auditorsverslag,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig maart 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.